

ژورنال

شماره ۹۶۹

۲۲ فوریه ۲۰۲۵ - ۴ اسفند ۱۴۰۳ سردبیر این شماره کیوان جاوید

در این شماره ژورنال:

گیر کردن "کیک محبوب من" در گلوی حکومت

کیوان جاوید

درباره گزارش سالانه اعدام در ایران

حسن صالحی

دستمزد ۱۴۰۴، کارگران چه می‌گویند؟

اصغر کریمی

پناهجویان قربانیان ترامپ در آمریکا

فریبرز پویا

گیر کردن "کیک محبوب من" در گلوی حکومت

کیوان جاوید

۳۰۰ سینماگر شناخته شده از کشورهای مختلف جهان از مقامات جمهوری اسلامی خواستند به اتهامات قضائی علیه سازندگان فیلم "کیک محبوب من" پایان دهند. این سینماگران با آغاز یک کارزار آنلاین در بیانیه‌ای خواستار آن شدند که بدون هیچ قید و شرطی اتهامات مطرح شده علیه مریم مقدم و بهتاش صناعی‌ها لغو شود.

مریم مقدم و بهتاش صناعی‌ها، سازندگان "کیک محبوب من"، ۲۴ بهمن‌ماه خبر دادند که باید روز ۱۱ اسفند بر اساس اتهاماتی چون "تبلیغ علیه

نظام، تهیه و تولید و تکثیر فیلم با محتوای مبتذل، جریحه‌دار کردن عفت و اخلاق عمومی و نمایش فیلم بدون داشتن پروانه نمایش و عرضه "محاکمه شوند.

وقتی در لندن همراه با همسر "غیر ایرانی ام" این فیلم زیبا با محتوای عالی و خیال انگیز را دیدیم، قسمت جذاب‌تر این فیلم برای او این بود که دیالوگ این فیلم فارسی را بدون خواندن زیر نویس انگلیسی آن فهمیده است. او که دستی در تهیه فیلم‌های مستند دارد گفت: "این فیلم در عین سادگی و بهره بردن از کمترین امکانات فنی در اوج قرار دارد. فیلمی با جلوه‌های منحصر بفرد سینمایی، حرکت به موقع دوربین روی چهره

بازیگران. نماهای نزدیک و دیالوگ‌های تکان
دهنده که به انسان یادآور می‌شود جمهوری
اسلامی چگونه دشمن زندگی است و انسانیت
زیر بمباران و شلاق مستبدین و متحجرین اسلامی
چگونه از خودش دفاع می‌کند.

سوالی که برایش مطرح شد این بود که چگونه
این فیلم در ایران ساخته شده است. تا جایی که
من دنبال کرده بودم این فیلم کاملاً غیر علنی و
بدور از چشم رژیم و با بهره گرفتن از ابتدایی‌ترین
امکانات فیلمبرداری تهیه شده است تا دشمن از
آن آگاه نشود. گفتم انگار پارتیزان‌ها در روز
روشن، استتار شده و همرنگ با مردم در خیابان‌ها
گشت می‌زنند و منتظر لحظه مناسب برای هجوم

به دشمن تا دندان مسلح باشند.

این طبیعی بود رژیمی که عاشق کیک زرد است، (ماده‌ای که برای تهیه اورانیوم غنی شده بکار می‌رود)، دشمن هر چه شیرینی و کیک و شراب و بوسه و عاشقی باشد. در واقع این "کیک محبوب من" است که در گلوی رژیم گیر کرده است. کارزار ۳۰۰ سینماگر در تلاش است با فشردن گلوی رژیم مانع از قورت‌دادن این کلیک همراه با کارگردانها و بازیگرانش شود. همه ما نیز به این حرکت تأثیر گذارِ صدها سینماگر پیوندیم.

درباره گزارش سالانه اعدام در ایران

مصاحبه با حسن صالحی

هفدهمین "گزارش سالانه اعدام در ایران"، گزارشی که از سوی سازمان حقوق بشر ایران و سازمان "با هم علیه مجازات اعدام" (ECPM) منتشر شده است، حاکی از افزایش ۱۷ درصدی اعدام‌ها در سال ۲۰۲۴ در مقایسه با سال پیش از آن است. در باره این گزارش با حسن صالحی سخنگوی کمیته بین‌المللی علیه اعدام و عضو کارزار جهانی نه به اعدام در ایران مصاحبه می‌کنیم.

کیوان جاوید: ارزیابی شما با استناد به این گزارش

درباره روند افزایش اعدام در ایران چیست؟

حسن صالحی: قبل از هر چیز بگویم که این گزارش به لحاظ مستند کردن ابعاد گوناگون اعدام‌ها در ایران بسیار گزارش مهمی است و توصیه می‌کنم که همگان آنرا مطالعه کنند. بنا به این گزارش جمهوری اسلامی در سال گذشته میلادی دستکم ۹۷۵ نفر را اعدام کرده است که در میان آنها شماری از زندانیان سیاسی و دو تن از معترضین انقلاب زن زندگی آزادی قرار دارند. همچنان بیش از نیمی از اعدامی‌ها را افرادی تشکیل می‌دهند که در ارتباط با مواد مخدر دستگیر شده بودند. به نظر من روند افزایش اعدام‌ها در ایران طبعاً درنده‌خویی و قساوت این

رژیم ضدبشری را در نقض یکی از بنیادی‌ترین حقوق انسانی یعنی حق حیات به نمایش می‌گذارد. از نظر سیاسی جمهوری اسلامی در منگنه فشار اعتراضات مردمی است. این رژیم درعین حال شکست‌های متعددی در عرصه بین‌المللی متحمل شده است. افزایش اعدام‌ها در ایران به هر دلیل و عنوانی که صورت گرفته باشد منعکس‌کننده ترس و نگرانی این رژیم از تعمیق جنبش انقلابی زن زندگی آزادی است و در واقع تمهیدات این رژیم برای جلوگیری از این روند است. رژیم به خیال خود می‌خواهد که با سرکوب و آدمکشی قدرت پوشالی خود را به رخ مردم بکشد و با ایجاد فضای ترس و ارباب‌درجامعه جلوی برآمد انقلابی مردم به ستوه آمده را بگیرد. تقلاهایی

که نتوانسته است جامعه ایران را خاموش کند و اکنون آتش مبارزات از هر سو زبانه می‌کشد.

کیوان جاوید: نهادها و شبکه‌ها و سازمان‌ها و احزاب و شهروندان در ایران در عقب راندن جمهوری اسلامی چه نقشی دارند یا می‌توانند داشته باشد؟

حسن صالحی: این رژیم بنا به ماهیت ضدانسانی خود تا روزی که در قدرت است می‌خواهد با جنایت و اعدام ادامه حیات دهد. ولی اگر با جامعه‌ای روبرو شود که همه، از احزاب سیاسی تا شبکه‌های مبارزاتی و نهادهای مدنی و مردم عادی متحدانه در مقابل هر تک اعدام اعتراض کنند،

آنوقت ورق برخواهد گشت. تاکنون تلاش‌های خوبی در مخالفت با اعدام انجام گرفته است، ولی اینها هنوز کافی نیستند. اعتراض به اعدام باید به یک مبارزه اجتماعی وسیع و گسترده تبدیل شود، به طوری که لغو مجازات ضدانسانی اعدام در دستور هر مبارزه و اعتراضی قرار گیرد. کافی نیست که ما فقط نسبت به اعدام‌های سیاسی در ایران حساسیت نشان دهیم، بلکه باید با هر اعدامی مخالفت کنیم. لازم است که جامعه در مخالفت با اعدام وارد اقدام عملی گسترده‌تری نظیر اعتصابات مردم کردستان و سمیرم برای نجات محکومین به اعدام شود. طبعاً برای رسیدن به این موقعیت باید کار و فعالیت بیشتری کنیم و به بسیج نیروی بسیار بیشتری پردازیم. ما در

مبارزه علیه سنگسار موفق شدیم که عملاً جلوی اجرای این مجازات وحشیانه را بگیریم اگر چه در قانون این مجازات منظور شده است. در مورد اعدام هم می‌توانیم چنین موفقیتی داشته باشیم. بعلاوه باید اشاره کنیم در سطح جهانی ما هنوز ظرفیت‌های زیادتری داریم که برای اعمال فشار بر جمهوری اسلامی باید از آن استفاده کنیم. ما باید برای ایجاد یک ائتلاف جهانی علیه اعدام‌ها در ایران تلاش کنیم.

دستمزد ۱۴۰۴، کارگران چه می‌گویند؟

اصغر کریمی

رژیمی‌ها در مورد دستمزد ۱۴۰۴ فعالیت‌شان را شروع کرده‌اند. کارگران چه می‌کنند؟

علیرضا میرغفاری "نماینده کارگران در شورای عالی کار" در واقع پادوی رژیم که به اسم نماینده کارگران معرفی می‌شود، و همکارانش کارزاری حول افزایش ۷۰ درصد دستمزد کارگران راه انداخته‌اند که دستمزد به ۱۵ میلیون برسد. خودشان می‌گویند اگر دستمزد ۷۰ درصد افزایش یابد سطح زندگی کارگران به سطح سال ۱۳۹۰ می‌رسد! در حالی که رسانه‌های حکومتی می‌گویند سبد معیشت بالای ۴۰

میلیون است، اینها در کمیته مزد به توافق رسیدند که سبد معیشت ۲۳ میلیون و ۵۰۰ هزار است و با اینهمه کارزار دستمزد ۱۵ میلیون راه انداخته‌اند و از کارگران خواسته‌اند کارزار بردگی خود را برای دستمزد چندبار زیر خط فقر امضا کنند.

این کار هر ساله این پادوها است که وظیفه‌شان خاک پاشیدن به چشم کارگران و مقابله با خواست واقعی کارگران است. کارگران اینها و حکومتشان را می‌شناسند. سوال این است که کارگران برای افزایش دستمزد چه می‌کنند و چه اقداماتی پیش رو دارند یا باید داشته باشند؟

واقعیت این است در حالی که خواست افزایش

دستمزد برای یک زندگی انسانی خواست عموم کارگران، از جمله معلمان، پرستاران، بازنشستگان، کارمندان و غیره است و مبارزات نسبتاً وسیعی در میان کارگران و بخش‌های دیگری از جامعه جریان دارد. اما تحرک زیادی برای افزایش دستمزد ۱۴۰۴ و قبل از اینکه شورای عالی کار (ستاد مزد دولت و کارفرمایان) و پادوهایشان رقمی تعیین کنند دیده نمی‌شود. و مشکل اینجا است.

دستمزد یا حقوق یا حقوق پایه برای تامین زندگی مردم مساله ده‌ها میلیون نفر است یعنی اکثریت جامعه شامل کارگران شاغل، از جمله ۱۳ میلیون شاغل غیر رسمی، بازنشستگان، کادر درمان، معلمان، کارمندان، میلیون‌ها بیکار، اکثر قریب

به اتفاق دانشجویان و جوانان، بسیاری از وکلا و نویسندگان، خانواده‌های دادخواه، کشاورزان و غیره. باید در همین سطح راهکار موثر را دنبال کرد. باید گفتمانی در سطح نه تنها کارگران مراکز مختلف و تشکل‌های کارگری، نه تنها بازنشستگان و کادر درمان بلکه کل این جمعیت چند ده میلیونی را شروع کرد. و مثل هر فعالیت دیگری این کار فعالین همه این طیف‌های این جامعه است. اگر علیه اعدام یا برای آزادی زندانیان سیاسی یا دادخواهی کارزارهای وسیع و توده‌گیری شروع شده است، برای دستمزد و حقوق پایه مکفی که مساله زندگی هر روزه دهها میلیون نفر است می‌توان جنبش و کارزارهایی بمراتب قدرتمندتر و توده‌ای‌تر سازمان داد. باید به فکر تشکلی در این سطح بود.

پناهجویان قربانیان ترامپ در آمریکا

فریبرز پویا

بیش از سیصد پناهجو از کشورهای مختلف از جمله ایران، هند، افغانستان، ازبکستان و غیره هم اکنون در هتلی در پاناما در بازداشت اند و تحت نظارت نیروهای مسلح پاناما بوده و منتظر آینده نامعلوم خود هستند. پناهجویانی که وحشت زده، نگران حال و آینده خود هستند و حتی حق بیرون رفتن از محوطه هتل را ندارند. به گفته نیویورک تایمز دولت پاناما به خبرنگاران اجازه نزدیک شدن و گفتگو با پناهجویان جهت تهیه گزارشگر نمی‌دهد. به گزارش "ان بی سی" وکلای چند پناهجو از آمریکا گفته‌اند که اجازه تماس

با موکلان خود را ندارند.

به گزارش رویترز پنج‌شنبه ۲۱ فوریه - ۲ اسفند، بیش از صد پناهجو نیز از سن خوره آمریکا به کشور کاستاریکا فرستاده شده و قرار است تا ماه آینده آنها را به کشور خود بازگردانند.

این جزئی از حمله به کارگران و مهاجرین و پناهندگان در آمریکا است. برنامه دولت ترامپ ابتدا برای اخراج متقاضیان پناهندگی است و پناهندگانی که نمی‌توانند به کشور خود برگردانند، به پاناما یا کشورهایمانند کاستاریکا فرستاده می‌شوند.

بازی و رفتار جنایتکارانه با این خیل سرگردان نیروی کار ارزان جهانی در شکل پناهندگان و مهاجرین که در همه کشورها در بازتولید چرخه اقتصاد سرمایه جهانی نقش مهمی دارند، نقش و هدفی جز برای ارزان کردن، متفرق کردن، تحقیر کردن نیروی کار و پایمال کردن هر گونه استاندارد و دستاوردهای بدست آمده تاکنونی برای همه انسان‌ها ندارد. بی حقوقی کارگران رابطه مستقیم به درجه سودآوری این اقتصاد ضد بشری و فاسد جهانی است.

نیروی کار محاصره شده، دستبند زده شده بدون هیچ حق انسانی می‌تواند سرآغاز نوین اردوهای کار اجباری در جهان باشد. این هدیه کارکرد

فعالیت سرمایه در شرق است که به جهان عرضه شده است.

شاید فکر دگر باید کرد. شکل سازمان‌های دفاع از پناهندگان در این دوره و زمانه شاید پاسخ‌گوی این وضعیت جدید نباشد. در این میان جای سازمان بین‌المللی سراسری این نیروی کار سرگردان جدا از ملیت آنها بشدت خالی است.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

[/https://journalfarsi.com](https://journalfarsi.com)

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۳۸۸۵۷۵۰۲۰

ژورنال